

РЕШЕНИЕ

№ 21174

гр. София, 19.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 12.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11543** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 204 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 104, ал. 1, изр. 1 и 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл)

Образувано е по искова молба от 13.06.2024г. на И. Д. П. с адрес вгр. С., срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, след отмяна на заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ. С Решение №5197/14.02.2025г. по адм. дело №11080/2024г. на АССГ, Първо отделение, 35-ти състав, влязло в сила на 06.03.2025г, е обявена нищожността на заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ.

С молба от 01.04.2025г. /л.38/ се претендира заплащане на обезщетение по чл.104 ал.1 ЗДСл в размер на 18180 лв. за оставане без работа за периода от 01.06.2024г. до 01.11.2024г., вследствие на незаконно уволнение, както и разноските по делото.

В съдебно заседание на 12.06.2025г. процесуалният представител на ищеца поддържа искова молба, като претендира и законната липсва върху обезщетението от датата на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение 31.05.2024г. до окончателното изплащане на главницата, предвид обявяването на заповедта за нищожна с оглед Тълкувателно решение №3/2005г.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който се оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба. Претендира разноските по делото и представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“ с съдебно заседание, чрез своя процесуален

представител, оспорва исковата молба. Поддържа подадения отговор по чл. 131 от ГПК и претендира разноски по делото.

СГП не изпраща представител по делото.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

И. Д. П. е заемал длъжността „главен експерт“ в отдел „Подготовка на проекти по оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ в Дирекция „Изпълнение на проекти по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура 2014-2020“ в Агенция „Пътна инфраструктура“.

Със заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ е прекратено служебното правоотношение на И. Д. П..

С Решение №5197/14.02.2025г. по адм. дело №11080/2024г. на АССГ, Първо отделение, 35-ти състав, влязло в сила на 06.03.2025г, е обявена нищожността на заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ.

Не се спори по делото и от представените по делото доказателства е видно, че на ищеца И. Д. П. не са изплатени обезщетения от ответника по чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

В хода на съдебното производство са приобщени копия от трудовата и служебната книжка на ищеца, видно от които ищецът не е заемал друга държавна служба след 31.05.2024г. – датата на прекратяване на служебното му правоотношение в АПИ.

В хода на съдебното производство ответникът е представил справка, видно от която минималният размер на основаната месечна заплата за длъжността „главен експерт“ в отдел „Подготовка на проекти по оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ в Дирекция „Изпълнение на проекти по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура 2014-2020“ в Агенция „Пътна инфраструктура“ е била 2930лв., а максималният размер е 3402лв. към дата 06.03.2025г.-датата на влизане в сила на решението на съда, с което е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Агенция „Пътна инфраструктура“, което е юридическо лице на бюджетна издръжка.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира иска за частично основателен. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В конкретния случай безспорно е налице прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител, признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, като ищецът И. Д. П. е бил без работа, считано от 01.06.2024 г.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният

служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Във връзка с това съдът намира, че искът е основателен за период от шест месеца от 01.06.2024 г. до 01.12.2024 г. включително, но с исковата молба от 01.04.2025г. е предявен иск за периода от 01.06.2024г. до 01.11.2024г., т.е. за пет месеца и съдът не може и не следва да се произнася свръхпетитум за периода от 01.11.2024г. до 01.12.2024г. .

В тази насока съдът взе предвид, че към 06.03.2025г г. - датата на влизане в сила на а Решение №5197/14.02.2025г. по адм. дело №11080/2024г. на АССГ, Първо отделение, 35-ти състав, с което е обявена нищожността на заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ, минималният размер на основната месечна заплата за длъжността „главен експерт“ в отдел „Подготовка на проекти по оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ в Дирекция „Изпълнение на проекти по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура 2014-2020“ в Агенция „Пътна инфраструктура“ е била 2930лв., а максималният размер е 3402лв. към дата 06.03.2025г., то средният размер на основната заплата е 3166.00лв. / 2930.00лв. +3402.00лв. : 2/. Така получената сума в размер на 3166.00лв. следва да бъде умножен по 5 /броя на месеците за претендирания период от 01.06.2024 г. до 01.12.2024 г./, като получената сума е в размер на 15 830.00 лв., който всъщност е размера на обезщетението за претендирания период.

В частта до претендираната сума от 18180лв. искът следва да бъде отхвърлен, тъй като не следва да се присъди обезщетение за период, извън/над посочения в исковата молба.

Правото на лихва върху претендираното обезщетение е акцесорно, поради което предвид частичната основателност на иска, трябва да бъде присъдена и претендираната лихва върху сумата от 15 830.00 лева. Относно началния момент на дължимост на лихвата трябва да бъде взето предвид Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Съгласно т. 4 от цитираното тълкувателно решение при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. В случая, доколкото заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е прогласена за нищожна, намира приложение втората хипотеза на т.4 от посоченото тълкувателно решение и именно от този момент ответникът изпада в забава и се дължи мораторна лихва. Следователно лихвата трябва да бъде присъдена от датата на издаване на административния акт, а именно от 31.05.2024 г., когато е издадена заповед №ЧР-СП-1200/31.05.2024г. на Главния секретар на АПИ.

На основание [чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ](#), ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноски в производството. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Предвид изхода на делото и специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ в полза на ищцата трябва да бъдат присъдени разноски. Ищецът е заплатил хонорар за адвокат в размер на 2000 лева, предвид представения списък на разноските и договора за правна защита /л.34/, в който е отбелязано, че плащането е в брой. Съответна на уважената част от исковата молба се явява сумата за разноски в размер на 1741.47 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, I отделение, 21 - ви състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на И. Д. П., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], обезщетение по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 15 830.00 лева, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 31.05.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по водене на делото в размер на 1741.47 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на И. Д. П., ЕГН [ЕГН] срещу Агенция „Пътна инфраструктура“, с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. 104, ал. 1 от ЗДСл, в частта над присъдената сума за обезщетение от 15 830.00 лева и в частта относно претендираната лихва за забава върху горницата над присъдената сума.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: